

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.uppvidingefagel.se

E-post: uppvidingefagel@gmail.com

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Hösten 2014

Bidrag till tidningen skickas per E-post eller brev till Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

Nästa nummer kommer ut våren 2015

Så nära, ändå så olika

Växjö och Uppvidinge. Trots att kommunerna delar gräns, skiljer de sig överraskande mycket åt. Särskilt när det gäller natur och fåglar.

Under flertalet utflykter möter tjädrar, stolta tuppar med barskt hakskägg och blick som en drake. Ofta finns där också pärluggla och större korsnäbb, medan de heta sommarnätterna fyllts av surrande nattskärar och trädlärkans jodlande sång. Glömde jag fjärilarna? Tistel- och vädtklädda vägkanter myllrar av blåvingar, hagtornsfjärilar och bastardsvärmare. Ängarna är klädda i mattor av Sankt Pers nycklar som purpurrosa facklor. Sommarfibbla, spindelört och granspira finns där också.

Uppvidinge är verkligen annorlunda och sevärt, ibland lite som en resa tillbaka till tiden, innan skogsbruk och jordbruk blev storskaligt.

I år har jag haft den stora förmånen att bekanta mig närmre med vår nordöstliga granne. Uppdraget har gällt en gui-

debok om traktens natur. Redan innan det arbetet påbörjades hävdade min kollega, biologen Tobias Ivarsson, att Uppvidinge är rikare än många andra platser. Nu, så här, då trefjärdedelar av jobbet är utfört, förstår jag precis vad han menar.

Ur ett länsperspektiv är förekomsten av till exempel fjärilar och orkidéer iögonfallande hög. Marken består till stor del av grönsten, vilket brukar innebära rik flora.

INNEHÅLLSFÖRTECNING	SIDA
<i>Så nära, ändå så olika</i>	1
<i>Vid berguvsens bo i Smålandsskogen</i>	8
<i>Resultat Allhelgonarallyt 2014</i>	13
<i>Kungsörn i östra Kronoberg 2014</i>	15
<i>Fågelkurs 2015</i>	17
<i>Kallelse till årsmöte 2015</i>	18
<i>Exkursioner och aktiviteter, vintern, våren och sommaren</i>	18
<i>Kontakt – och adressuppgifter till styrelsen</i>	20

Småjordbruk med kreatursdrift förekommer på flera platser, liksom betade hagmarker med rik ängsflora. Iögonfallande är också den rika förekomsten av tall som är långt vanligare än gran. Inslag av både grov ek och hassel följer gränsen mot Kalmar län. Tillsammans med norrländskt forsande Alsterån, stora myrmarker, fuktängar och sjöar kug-

Plattformen vid Varsjön. Foto: Barbro Loborg

gar miljöerna i varandra och bildar ett landskap som är rikt på många fåglar, särskilt arter som vi ofta förknippar med vildmark eller orörd natur.

Flera miljöer känns också unika. Särskilt Naturreservatet Bockaskrubb med sitt väldiga bestånd av gamla aspar varvat med blockterräng, myrdrag och fuktig barrskog. Här känns det nära till både tomtar och troll, en skog som borde passa både vitryggig hackspett och

lo. Myrkomplexen vid Varsjön och Hemsjön för tankarna mot östliga trakter med svart stork och stora ugglor. De naturvårdsbrända Brännorna betyder mycket död ved och lågor, som i sin tur skapar förutsättningar för många insekters överlevnad. Tillgången på öppna, varma ytor uppskattas av såväl nattskärar som törnskata och trädlärka liksom olika rovfåglar. Just fortsatta naturvårdsbrändningar känns oerhört angelägna för mängder med arter som genom historien varit beroende av naturliga skogsbränder.

Ravinerna vid Uvacklöva och Hackhulte kommer inte bara som dramatiska visitkort från tiden då inlandsisen drog sig tillbaka, utan bjuder också på mycket spännande och högkvalitativa fågelmarker. Detsamma gäller den fuktiga gammelbarrskogen vid naturreservatet Getaryggarna, där man kan se samtliga tre skogshönsarter, inklusive järpe.

Skog där riktigt gamla ekar och andra lövträd växer sida vid sida med åldriga granar är väldigt ovanlig på våra breddgrader. Sådana miljöer väntar i närheten av

Älghults hembygdsgård där sommarens sjungande mindre flugsnappare, hackspettar och stenknäckar lätt för tankarna mot den fantastiska skogen i polska Bialowieza.

Svanar, gäss och änder:

Till skillnad från Växjö kommun saknar Uppvidinge kommun riktigt bra gåsmarker, för rastande gäss det vill säga. Höjderna vid Skäraskog liksom brännorna är bra utsiktspunkter för den som vill spana efter flyttande sädgäss och

sångsvan. Ibland rymmer flockarna även bläsgås och mindre sångsvan. I östligaste Uppvidinge, kring Alstermo, förekommer på våren ett förvånansvärt kraftigt nattsträck av vitkindad gås och prutgås. Mest udda när det gäller gäss är de fem paren av vitkindad gås som sedan några år tillbaka häckar vid sjön Åmen. På nämnda lokal betraktar traktens folk grågås som den verkliga rariteten!

Doppingar:

Södresjö, utanför Älghult, har under de senaste årtiondena varit länets pålitligaste häcklokal för svarthakedopping. Något årtionde tillbaka fanns kolonier

Svarthakedopping. Foto: Bruno Nordin.

med upp till 20-talet par. I år verkar eran dessvärre vara över. Endast en ensam fågel har noterats och arten tycks tyvärr snart helt försvunnen från länet. Smådopping verkar däremot mer på frammarsch och häckar med två par vid Södresjö och vissa år även vid Lenhovda reningsverk och Lillesjö.

Änder, skrake och lom:

Kvartetten gräsand, kricka, knipa och storskrake häckar i Uppvidinge. I övrigt är det ont om såväl bofasta som rastande änder. Orsaken är krympande skrattmåskolonier liksom avsaknaden av näringsrika sjöar och våtmarker med tuvor och vass. Spännande är årets sommarobservationer av en stjärtandshanne i Södresjö; arten är framför allt förknippad med Norrland men kan emellanåt också gästa Småland som häckfågel. Bland årets udda inslag märks också 14 lågt sträckande ejdrar, 14 april, över Aborragölsbrännan. Även i Uppvidinge är storlom ett sorgligt kapitel med få eller inga lyckade häck-

ningar. Sandsjön, Alstermo, Stora Björkesjön, Möckeln, Sjöatorpasjön, Hjärtsjön, Sävsjön, Uvasjön, Änghultasjön, Madkroken, Hultbren, Kållen och Lommarydsjön är sjöar där arten noterats under häcktid.

Rovfåglar:

Uppvidinges mest karakteristiska rovfågelsarter, förutom ormråk och sparvhök, är nog duvhök och bivrak. Duvhök syns ofta kring Uppvidinges myrar och tycks vara förhållandevis vanlig.

Den rika tillgången på insekter liksom ett småskaligt mosaiklandskap av skog, äng och sjö, är säkert förklaringen till varför bivrak påträffas på flera platser i Uppvidinge.

Sedan några år tillbaka förekommer också aktiva kungsörnsrevir i Uppvidinge. 2014 tycks inga lyckade häck-

ningar ha genomförts och det kända bo-trädet rasade under vårvintern. Optimistiska tolkningar pekar ändå mot 2-4 aktiva revir i kommunen.

Mycket tyder även på att havsörn häckar i kommunen. Arten observeras året runt. Gladan har där- emot inte hittat hit på allvar, och det är tveksamt om fågeln är bofast, även om det gjorts flera sommarobservationer i trakten av Norrhult och Libbhults ängar. Tornfalk syns emellanåt på brännor och vindfällor och kommer kanske framöver att anamma miljöerna för häckning. Lärkfalk tillhör sländrika myrar och skogs-sjöar och syns förhål- landevis ofta.

Alsterån och de stora, näringsfattiga klarvattensjöarna borde passa fiskgjuse perfekt, men liksom på andra håll i länet är de häckande fåglarna numera alarm- rande få och stannar blott vid något en- staka par. Brun kärrhök syns sommartid runt Södresjö och Alstern och häckar möjligen i området eller längs Alsterån. En minst sagt udda observation i år var den honfärgade ängshök som jagade vid Östraby, Åmen lördagen den 7 juni.

Skogshöns:

Att kalla tjäder och orre för vanliga är kanske en överdrift, men båda arterna finns väl spridda över Uppvidinge kommun och tycks ha goda stammar i området. Under början av säsongen var

till exempel en tjäderspelsplats intagen av 8-10 tuppar och flera hönor.

Stora orrspel förekommer vid Stocks- myr (minst 14 tuppar) och Horshaga fly (15 tuppar) liksom Breda fly, Kamra fly och Snålåsa fly med 5-10 tuppar varde- ra. Arten tycks också finnas i lite udda

Järpe. Foto: Thomas Hultquist

miljöer. Upp till femton spelande tuppar har noterats vid Aborragölsbrännan som påminner lite om gamla tiders ljunghedar. Även i Marskogs blomsterrika hagmarker har orrtuppar observerats. Järpe verkar också ha ett, om än glest och sparsamt, men ändå sammanhäng- ande bestånd, särskilt i de kuperade gränsområdena mot Jönköpings län, där 5-6 par dokumenterats under senare år.

Sothöna och rörhöna:

Rörhöna häckar vid Lenhovda renings- verk som trots den lite tvivelaktiga mil- jön är en av kommunens bästa fågello- kaler tack var den livliga skrattmåsko- lonin som också lockar till sig sothöna. Den sistnämnda arten har under flera års tid även noterats under häcktid vid Sävsjön.

Vadare:

Grönbena, enkelbeckasin och morkulla häckar på flera platser. Några få par ljungpipare håller fortfarande ut på Horshaga fly, men tycks ha försvunnit från alla andra kända lokaler. Glädjande nog finns ännu häckande storspov vid både Södresjö och Åmen.

Den glesa förekomsten av vadare är knappast förvånande. Lämpliga miljöer saknas nästan helt. Undantaget är torvmossen vid Flybo där det finns fuktiga

Mindre strandpipare. Foto: Thomas Hultquist

vattenhål med gyttjiga stränder som borde kunna locka till sig både rastande calidris- och tringavadare. I området häckar förmodligen dessutom ett eller flera par mindre strandpipare.

Tyvärr tycks dvärgbeckasin nuförtiden bara vara en tillfällig gäst i Uppvidinge. Vad jag vet har dubbelbeckasin ännu ej iakttagits, men de fina tuvängarna vid f.d. Sandsjön (Slåttra) borde vara ett hett tips för den som vill leta efter spelande fåglar i samband med vårflytten under maj.

Måsar och tärnor:

Fiskmåsar, skrattmåsar och gråtrut häckar i Uppvidinge. Kommunens största skrattmåskoloni finns numera vid Lenhovda reningsverk. Under våren noterades som mest 250 par. Långt färre par än så skred till häckning, men åtminstone ett femtontal ungar verkar ha producerats av kolonin. Något tiotal par brukar även försöka häcka vid Södresjö, där avsaknaden av häcköar med låg vegetation förmodligen är orsaken till att kolonin sällan når positiva resultat. Vis-

sa år gör även skrattmåsar häckförsök vid Fällegöl utanför Sävsjöström. Gråtrut häckar med något par vid Alstern och förmodligen också vid Norrsjön nära Klavrestrom. Havstrut är en raritet i Uppvidinge, men observerades tillfälligt i mars vid Vägershult. Under 2014 noterades fisktärna från tolv lokaler under häcktid.

Trana:

Trana tillhör Uppvidinges verkliga karaktärsfåglar och är ungefär lika typisk för landskapet som vit stork för Östeuropa. Arten finns i princip överallt och har under 2014 noterats från ett 40-tal lokaler.

Duvor och gök:

Ringduva är mycket vanlig, medan skogsduva förmodligen saknas som häckfågel. Mest anmärkningsvärt är beståndet av turkduva i Åseda som tycks omfatta åtskilliga par. De magra tallmorna och stora myrmarkerna passar gök perfekt. Sommarnätter är det inte ovan-

ligt att höra arten ropa från fyra väderstreck.

Ugglor:

Årets stora fågelhändelse i Uppvidinge var utan tvekan alla pärlugglor. Medan

Rapporter om lyckade häckningar saknas så här långt.

Förutom pärluggla finns även kattuggla och sparvuggla på lämpliga platser. Tolv ropande sparvugglor finns bokför-

Pärluggla. Foto: Tobias Svensson

det var tyst på flertalet säkra platser i Växjö kommun, hördes po-po-po från näst intill varenda plats på motsatt sida kommungränsen. Ungefär 40 ropande fåglar finns rapporterade, det verkliga antalet var förmodligen betydligt högre. Möjligen var det just denna täthet av ropande pärlugglor - upp till tre fåglar från samma plats - som gjorde att det var förhållandevis lätt att locka fram ropande individer inom synhåll. Rik tillgång på gnagare borde vara rimlig förklaring till uppträdandet. Samtidigt kan det stora antalet pärlugglor, som fortfarande ropade i juni, tyda på att häckningarna i flera fall uteblev.

da under året, bland annat tre individer som visslade samtidigt vid Hammarby brännan och två fåglar från Bockaskruvs naturreservat. 2014 finns dessutom rapporter om ropande hornuggla från fyra lokaler samt en andrahandsuppgift om ropande berguv.

Nattskärra, hackspettar med mera: Nattskärra tillhör Uppvidinges mest karakteristiska sommarröster. Det suggestiva surrandet fyller brännor och vindfällor. Arten tycks någorlunda jämt spridd över kommunen. Det skulle vara spännande att veta det exakta antalet. Förra sommaren hördes till exempel ett 25-tal fåglar under en natt i gränsområ-

dena mellan Uppvidinge och Lessebo kommuner. Artens svenska kärnområde verkar finns från östra Kronobergs tallmarker till Kalmarsund och Oskarshamnstrakten.

Större hackspett är vanligast av spettarna. Spillkråka, gröngöling och mindre hackspett förekommer mer lokalt. Göktyta finns under 2014 noterad från sju lokaler, men förekommer säkerligen på fler platser. I Naturreservatet Våraskruv hördes till exempel tre ropande fåglar 15 maj. Under året har det även funnits förhoppningar om tretåig hackspett. Arten borde kunna trivas på de insektsrika brandfälten. Tyvärr gav sig inga individer till känna. I gengäld hittades kungsfiskare vid en förmodat häckbrant intill en näringsfattig sjö och helt nära en bäckmynning. Arten häckar också med stor sannolikhet med ett eller flera par längs Alsterån.

Småfåglar:

Under den vidlyftiga delrubriken tänker jag nämna några markanta skillnader mellan Växjö och Uppvidinge kommun. Större korsnäbb är på många håll i Sverige en sparsam fågel. I Uppvidinge finns ett bestånd knutet till mixen av tallskogar och myrar. 2104 verkar dessutom ha varit ett exceptionellt gott år för arten. I år finns större korsnäbb noterad från sjutton lokaler i Uppvidinge kommun, medan mindre korsnäbb observerats på tio platser.

Trädlärka, buskskvätta och framför allt törnskata tillhör de stora vinnarna vid

naturvårdsbränningar och större vindfällor. Särskilt törnskata är vanlig och tillhör kommunens verkliga karaktärsfåglar. I år finns arten rapporterad från ett 20-tal lokaler, men mörkertalet är stort och det verkliga antalet långt större än så. 2010 noterades till exempel 18 häckningar eller möjliga häckningar från enbart brännorna, kraftledningstorna och vindfällorna kring Abborrgölen och Drottningagölen.

2014 finns spelande trädlärka rapporterad från åtta lokaler. Bland årets mest spännande fågeliakttagelser märks också de sjungande mindre flugsnapparna vid Bockaskruvs naturreservat och skogen vid Älghults hembygdspark (gamal hane). Arten borde kunna finnas varje år, särskilt i fuktiga blandskogar där gran varvas med ädellöv.

Forsärla finns framför allt längs Alsterån och Mörrumsåns kvarnmiljöer och är under året rapporterad från åtta lokaler, men är förmodligen långt vanligare än så.

Avsaknaden av större vassbälten och strandängar innebär att alla nattsångare är rariteter i Uppvidinge. Sävsångare uteblev helt under 2013-2014 medan blott fem rörsångare finns noterade från fyra lokaler.

Spännande nattsångarmiljöer finns bland annat vid Mada och framför allt längs Alsterån öster om Alstermo där vass och vide växer längs breda mader. I det sistnämnda området hördes under sommaren kärrsångare och näktergal vid två tillfällen vardera.

Avsaknaden av grustag innebär också avsaknad av backsvala. Arten är varken iakttagen under 2013 eller 2014. Gråsparv är också anmärkningsvärt ovanlig. Så här långt finns inga observationer från 2014, medan enda noteringen 2013 gällde en häckning i centrala Åseda.

Att dubbeltrast på många platser är den vanligaste trasten, är också en smula anmärkningsvärt, liksom att rödvingetrast är en talrik häckfågel, särskilt längs Alsterån och sjönära lövskogar.

Till sist förtjänar fågelvärldens egen Dr Jekyll and Mr Hyde, nötkråkan, ett eget omnämnande. Arten är som bekant mer eller mindre helt osynlig fram tills sensommarens hasselbuskar lockar fram fåglarna. I Uppvidinge har arten under de två senaste åren rapporterats från 13 lokaler.

/Mikael Persson

Vid berguvens bo i Smålandsskogen

I många år fick jag söka efter uven. Många färder minns jag – till skogar där han ropat och branter där han bott. Det var alltid detsamma, tomt och tyst, var jag kom, och samma svar på min fråga: han fanns här förr i världen, för elva år sedan, i fjol. Nu är han borta.

Uven var en önskedröm. När uppfyllelsen kom till slut, en oförgätlig vår, då var det som det skulle vara, i min barnoms landskap, djupt i Småland. För mig skall den underliga stora skymningsfågeln alltid höra ihop med det mörka Småland, som också är det ljusa, med vida, blonda hagmarker mellan bygd och skog.

Däruppe i hagen, överst mot den bergiga skogen, står jag stilla och lyssnar. Det är tidigt i april, före dagningen, och ur det blå mörkret kommer berguvens tvåtoniga rop, avlägset, nästan ohörbart, som en suck eller en lätt utandning. Nu är han ute på jakt i nattens sista timme. Jag vet var hans hona ligger på ägg, innerst i skogen, under en bergvägg mot söder, där solen fram på dagen skall värma skönt i skrevan. Jag delar hans hemlighet och skall bevara den väl.

Halvannan månad har gått. Våren har blivit försommar. Skogen står förmiddagstyst i solhettan, när vi följer den slingrande stigen bort mot Tallsjöberget, som höjer sig framför oss med gråa kummel över blåbärsris och ljung. Vi går fram över krönet, och på den översatta avsatsen lyser det vitt, grått, brunt av fjädrar och dun – uvarnas bord med rester av vårens måltider. Ur skuggan under berget stirrar tre par gula, runda ögon. Och jag tycker att det är berget, det urgamla, bortom tiden, och skogen

utan början och slut, som stirrar ur dessa ögon.

De gamla kände skogsskräcken och deras fantasi befolkade skogen med underliga väsen som bodde i berget och visade sig ibland för den ensamme. Och sannerligen, när man ser dessa grå bytingar i skrevan och dessa brinnande ögon, då förstår man med ens hur trollen har tagit gestalt för gamla tiders människor.

Över klippkanten, som skuggar uvboet, väver mjölonriset en mörkgrön matta, besatt med små skärvita blommor. Ett par tallar, som gripit sig fast i remnorna, hänger ut över stupen. Och därnere, djupt under uvungarnas hylla, glittrar Tallsjön genom tätande eklöv. Detta är den svenska skogen, hård och sträv över gråberget, och mitt i den mörka ramen ett lekande vatten och en bukett av spädgrönt löv.

Nu dåsar de tre halvvuxna uvungarna i middagsvärmen och väntar på föräld-

rarna, som skall komma med rov till natten – en hare från åkerlyckan, en gräsand från sjön, en råtta eller en igelkott från människornas sovande gårdar. Fjädrarna kring nästet och dunen, som fastnat i ljungen vid randen av berghyllan, säger ett och annat om vad som vankas här.

Ingen av föräldrarna syntes till; sedan ungarna blivit stora, uppehåller sig honan mera sällan i boet. Men det stolta paret var inte långt borta. Medan vi stod däruppe hos ungarna, hörde vi plötsligt uvhanens basröst från skogshöjden mitt emot. Han hade upptäckt oss och varskodde sin hona om faran. Hon svarade genast med sin ljusare stämma. Det blev en duett av orosfyllda rop, hanens bas och honans tenor. Några kråkor var genast på platsen och när en av uvarna ett ögonblick blev synlig, flygande över skogen, fick han dem efter sig, vilda av upphetsning.

Detta kråkornas rasande hat mot uven, dödsfienden, som kommer dem att glömma all försiktighet, har mer än något annat varit uvsläktet till skada, ty människorna har hittat på att använda fångna uvar som lockfåglar vid kråkskytte, och uvungar, tagna i boet och uppfödda i fångenskap, har länge varit en eftersökt handelsvara i Europa, något som i hög grad har påskyndat berguvens utrotning. Ensamt från en ort i Württemberg utförde en djurhandlare år 1914 83 levande uvungar. I nutiden är uven så sällsynt i Tyskland att man med stor möda och kostnad har gjort försök till återinplantering av den märkliga fågeln. Också i Sverige har ungarna år efter år rövats bort från de gamla kända häckplatserna och man har fortsatt med detta så länge där fanns ett uvar som gjorde försök att sätta bo. Vid denna småländska häckplats har det gått till på samma sätt; många uvungar har under årens lopp förts bort från Tallsjöberget till ett liv i fångenskap, och ännu året innan jag kom dit tog skogvaktaren som vanligt ungarna i berget. Han rodde därifrån på Tallsjön och en kväll någon tid därefter, då han kom roende samma väg, blev han anfallen av uven, som gjorde tre våldsamma utfall och slog av honom mössan med ett svep av vingen. Kanske trodde uven att ungarna fortfarande fanns i båten och ville göra ett försök att rädda dem. Eller kände han igen skogvaktaren och tänkte hämnas förlusten? Vi vet inte mycket om vilka minnen och impulser som kan röra sig i en fågels hjärna.

Ungarna rörde sig nu ganska fritt på bergets avsatser, stultande omkring hit och dit och tillbragte dagens väntetimmor än i den ena skrevan, än i den andra. Liksom kattugglans ungar kunde de redan som halvvuxna hjälpligt flaxa

iväg ett stycke, den ena satt här och den andre där; det var till slut ganska svårt att finna dem.

Detta att ungarna snart börjar förflytta sig hit och dit i terrängen är säkert berguven till hjälp i hans strid för tillvaron. Ty skulle i ett obehagat ögonblick en fiende uppenbara sig, t.ex. en räv eller en hund, kan det hända att han finner en unge men inte de andra, som ligger gömda var på sitt håll. Är någon av de gamla uvarna i närheten, kan han utan svårighet freda ungarna för en hund; med vingar och klor går uven löst på hunden och formligen sopar ner honom från bohyllan, och skogvaktaren, som i sin båt på Tallsjön blev anfallen av uven, är inte den enda människa som har råkat ut för något sådant. Hans företrädare på platsen fick en gång utstå en ännu mycket hetare dust med den väldiga fågeln, när han var ute för att ta ungarna. Uven slog honom om öronen med vingarna och satte klorna i honom var det föll sig. Gubben sköt av båda skotten i sin bössa men träffade inte, ty uven var för tätt inpå, ständigt rörlig, och det blev att slåss med bösskolven och ta till reträtten.

Sådant händer väl mera sällan nu än i den gamla tiden, medan uven ännu kände sig stark i storskogen. Nu är det ute med skogens övermakt, och när en människa närmar sig uvens näste, drar han sig oftast undan, medveten om det fåfänga i att försvara sig mot den störste rövaren.

När uvarna nu äntligen en lycklig vår hade fått behålla sina ungar i Tallsjöberget, skulle det varit ett brott mot den enklaste anständighet att tränga sig på dem med en kamera. Jag nöjde mig med att bygga en liten observationskoja vid bergfoten ett trettiotal meter från bo-

platsen, tillräckligt långt därifrån för att inte störa.

Den 23 maj var en önskedag, och det artade sig till en vacker natt vid uvboet. Klockan var halv sju på kvällen, när vi kom fram till Tallsjöberget, skogvaktaren och jag. En av uvarna flög ut från bohyllan och bort till skogshöjden i öster. Vi hörde på ropet – tre korta entoniga läten, *u-u-u-* – att det var honan. Hon brukar ropa så ibland, när hon har ungar att sörja för. I en tall där borta i slutningen satt hon sedan länge och gav akt på våra förehavanden. Västersolen belyste henne, och i det varma skenet fick hennes fjäderdräkt samma guldfärg som själva stammen.

I boet fanns bara två ungar. Den tredje stod inte att upptäcka; kanske hade han gjort en långpromenad utefter skrevor och avsatser, som det nu hände varenda dag.

Jag kryper in i min koja. Skogvaktaren

går hemåt och lämnar mig ensam för en natt vid uvboet. Solen sjunker bortom berget. Vinden har lagt sig. Himlen är klar. Genom min tittglugg ser jag hela den skrovliga bergväggen och högst däruppe under krönet uvarnas avsats.

Från höjden i öster kommer honans lockrop, ungarna hör henne och svarar med sträva skrik. Snart ser jag dem båda på osäkra ben kliva fram utefter avsatsen till det hörn, där utspisningen har skett på sistone.

Uvhonan tystnar. Ingen vet längre att en människa finns i närheten. Den stilla majkvällen är här, och skymningen kommer oändligt sakta, densamma som i alla vårar förr och alla härefter. Allting sker efter oskrivna lagar som alla lyder utan att veta det. Just nu är morkullans stund: hon kastar sig upp i kvällsluften och sträcker över skogssänkan. Trasten slutar sin sång och snart därefter rödhaken. Kattugglan tar upp sitt hoande,

nattskärnan sätter igång sin spinnrock. Alla dagens röster har tystnat. Blott göken gal ännu en stund på gränsen till natten.

Nu står bergväggen mörk mot himlen. Uvungarna däruppe skriker efter mat. De två på hyllan ropar i kapp och ibland tycker jag mig höra samma sträva skri från en punkt i branten till höger om boet. Är det den tredje ungen?

Klockan är tio. Då, med ens, får ungar- nas röster en gällare, ivrigare ton. Uven kommer. Mäktiga vingar skymtar mot himlen över krönet, och i nästa ögonblick sitter den stora fågeln på avsatsen. Vad har han med sig? Jag kan ej se det i halvmörkret. De enträgna skriken går över i ett vilt, egendomligt kvittrande. Måltiden börjar, jag tycker mig höra ett svagt krasande ljud, när bytet slites upp av uvens skarpa huggare. Ungarna kvittrar ivrigt medan rovet fördelas. Så flaxar de mörka vingseglen på nytt, och uven kastar sig ut från berghyllan. Det blir tyst däruppe.

Midnatten glider förbi. I mörkret, långt före dagningen, ropar den första göken. Det blir en vild, häxaktig gökotta omkring mig. Tre, fyra gökar gal i korus, fräser och skvattrar. De fyller skogen med hesa hånskratt och jagar varandra. Plötsligt kommer en klar, bubblande drill. Var detta göken? Det är i den underliga timmen mellan mörker och gryning, då man vill tro att skogsguden ännu någon gång blåser på sin flöjt. Återigen skriker uvungarna på mat, de gamla svarar men kommer inte. Alla skogens fåglar har vaknat. Orrspelet bubblar. Ett par kråkor, som nyss lyfte från nattkvisten, har upptäckt uvarna

och överdövar allt med vilda skrån. Dagen är inne.

Efter tio timmar i kojan kryper jag ut i morgonsolen och klättrar upp till uvar- nas avsats. Där sitter nu alla tre ungar- na, tätt tryckta intill varandra för att hålla kroppsvärmen vid makt i den kyliga morgonen. Nummer tre har alltså för- enat sig med de andra under nattens lopp, när det vankades mat. En röd sim- fot och vingarna av en gräsand vittnar om måltiden.

Dessa vildögda ungar under bergväg- gen, den klara, svala morgonluften, dagdropparna, som glittrar på barr och strå, det kunde vara urmorgonen, ska- pelsen i skogen. I stället är det en sista fristad, en hårt kringskuren vrå. Bortom skogshorisonten, runt omkring, bullrar oron och tränger sig nutiden på. Hur länge skall uven hålla sitt yttersta fäste här i ett förlorat land?

* * *

Ovanstående skrevs 1932 av Carl Fries och publicerades i "Natur i Småland" som utkom 1950. Där hade även förfat- taren gjort ett tillägg som speglade lä- get för berguven i Småland 1950.

I Tallsjöberget finns berguven ej längre kvar. Men alltjämt kan man i Smålands skogar få höra uven ropa. Enligt vad som framgår av en omfattande, av Kai Curry-Lindahl 1950 publicerad utred- ning om berguvens förekomst i Sverige, hyser Småland inom sina gränser 14 med säkerhet häckande par, ytterligare två sannolikt bofasta par och dessutom

två regelbundet hörda hanar, som dock är utan honor. Flertalet småländska berguvar förekommer i landskapets nordöstra del. Sålunda finns där inom ett område från Valdemarsviken i norr ned till ungefär linjen Målilla-Figeholm i söder 11 par. Sydsvenska högländet synes äga blott ett enda säkert häckande uvar, men troligtvis bor där ytterligare två, ehuru detta ej kunnat fastställas. Slutligen finns två par i Södra Småland. Den småländska berguvstammen är numera blott en liten spillra av gångna tiders. Den 1950 publicerade inventeringen av berguvars förekomst i Sverige medföljde glädjande nog att fågeln samma år blev totalfridlyst över hela landet. Detta ej blott på grund av sällsyntheten utan också därför att uven för vår mänskliga hushållning måste betraktas som övervägande nyttig. Råttor och kråkor är hans huvudsakliga föda. Tyvärr kan berguven ej längre anses vara räddad från utrotning blott genom en lagändring. En omvärdering ute i bygderna av uvens roll i markerna är nödvändig. Vi måste revidera vår på fördomar och okunnighet baserade uppfattning om berguven och om rovdjuren över huvud taget. Den dagen måste komma, då jägaren lika väl som lantbrukaren tänker och handlar rättvist i förhållande till vårt lands fauna.

Foton av berguv: Kent-Ove Hvass

www.hvassnatur.se

Jönköpings FK segrade i Allhelgonarallyt i Småland 2014

Under Allhelgonahelgen den 1-2 november, var det full fart i markerna i Småland. Då genomfördes det traditionella artrallyt, där lokalklubbarna täv-

lar om att se så många arter som möjligt inom sitt verksamhetsområde, från kl. 00.00 dag ett till kl. 24.00 dag två. Det varma vädret och i viss mån även lokala storsatsningar bidrog till rekord-siffror 2014. Artrallyt har blivit en uppskattad programpunkt under hösten och ett effektivt sätt att rota fram intressanta fågelarter i ett stort landskap. Årets upplaga blev det femtonde året som tävlingen omfattar klubbar från hela landskapet.

När artlistorna nu räknats samman kan vi konstatera att Jönköpings FK står som segrare på 124 arter, där bl a den nationellt kända rallhägern bidrog till segern. Detta är en ny rekordnotering för artrallyt sedan starten, och det innebär att de senaste årens vinnare Kalmar OF slutar tvåa på 122 arter. Längre under söndagen var det helt jämnt mellan Jönköping och Kalmar, och slutspurten avgjorde. På tredjeplats återfinns vi Oskarshamnsbygdens FK på 119 arter, som även detta är ett nytt rekord för klubben.

Resultatlista

Lokalklubb	Antal arter
1 Jönköpings FK	124
2 Kalmar OK	122
3 Oskarshamnsbygdens FK	119
4 Tjust OF	113
5 Ljungby FK	108
6 FK Hultsfred	106
7 Vimmerby	103
8 Växjö FK	100
9 Högländet */	97
10 Västbo FK	92
11 Tingsryds FK	90
12 Vetlanda OK	79
13 Skillingaryd/Vaggeryds OK	78
13 Värnamo OF	78
15 Nybro-Emmaboda FK	74
16 Markaryds FK	73
17 Nässjö OK	72
18 Uppvidinge FK	63
19 Sävsjö/Ruskenprickarna	37

*/ En sammanslagning av Aneby, Eksjö och Tranås Fågelklubbar

Rallhäger. Foto: Ingemar Larsson

Förutsättningarna i de inre delarna av Småland var något sämre, med ihållande dimma under lördagen. Det varma vädret bidrog dock till att det hittades mycket fågel överallt. Nästan hälften av klubbarna noterade nya rekord. Det disiga vädret kan på vissa håll också bidragit till att vi var något färre än normalt, men det är kul att hela 21 lag/klubbar ställer upp. Nytt för i år var att skådarna i Vimmerby ställde upp med eget lag, och slutade på en fin sjundeplats med 103 arter.

Det tidigare rekordåret i tävlingen var 2008 då Jönköping nådde 122 arter och då räknade vi samman en artlista på 155 arter i hela Småland. Den preliminära siffran nu visar på hela 160 arter efter två dagar i fält.

På artlistan hittar vi förutom rallhäger överraskningar som tretåig mås och rörsångare i Jönköping, bredstjärtad labb hos tre klubbar längs Kalmarsund, fjällpipare i Hultsfred, prutgås i Värnamo, trana och gransångare i västbo, berglärka i Ljungby, ladusvala i Kalmar, gluttsnäppa och nattskärna i Oskarshamn, törnskata i Tjust, stenskvätta i Växjö och bändelkorsnäbb på Högländet.

Bra jobbat smålänningar, nästa år kör vi igen!

Ronny Johansson

För Uppvidinge Fågelklubb, som i år deltog för trettonde gången, blev tyvärr årets räkning en av de sämre någonsin. Ett antal arter som vi saknade, iaktogs i nästan alla andra kommuner i Småland t.ex. gråsparv, fasan, stenknäck, ringduva, strömstare och mindre korsnäbb. Vi fick i år inte heller någon rapport om havsörn, grågås, kanadagås, rödhake och taltrast som är arter som vi oftast brukar hitta under denna inventeringshelg. Totalt har vi inom vårt verksamhetsområde, under dessa tretton år vi deltagit i räkningen, sett 108 olika arter.

Kungsörn i östra Kronoberg 2014

2013 beskrevs ofta som ett bottenår för kungsörn. Både nationellt och regionalt. I Kronobergs län upptäcktes inga lyckade häckningar, men fem-sex besatta revir. I år blev resultatet ännu mer nedslående. Det kända boträdet i Uppvidinge rasade under häckningssäsongen och i Älmhults kommun avbröt det kända paret av oförklarlig anledning häckningen och övergav boet.

Bakgrund

Liksom föregående år har Kronobergs Ornitologiska Förening, på uppdrag av Länsstyrelsen Kronoberg, inventerat och bevakat länets kungsörnar. Uppdraget har genomförts enligt följande:

- Under tiden februari-mars, inventerades spelflygande kungsörn för att lokalisera revir.
- Under vår och sommar skedde uppföljning av häckningsframgång för häckande par.

Inventeringsresultaten har dokumenterats och redovisats i gamla, nya och möjliga revir.

Inventeringen 2014

Vintern var mild och våren kom tidigt. Samordnade spelflygsinventeringar genomfördes helgerna 22-23 april, 8-9 mars och 16 mars. Likt tidigare år siktede vi på väderleksprognoser med klart väder och friska vindar, men möttes i verkligheten ibland av motsatsen. Överlag är vi relativt nöjda med täckningen av Uppvidinge, Lessebo och Ljungby kommuner. Tyvärr genomfördes inga samlade inventeringar i Växjö och Markaryds kommuner.

Första inventeringen

Inventeringstillfälle ett genomfördes helgen 22-23 februari under väderleksförhållanden som kortfattat löd så här: mulet, 6 plusgrader och 5-10 sek/m sydvästlig vind.

I Uppvidinge, Lessebo och Ljungby kommuner bevakades sammanlagt tretton punkter. I Uppvidinge observerades en adult, sträckande kungsörn i den östra delen av kommunen, medan en yngre fågel (2-3 k) sågs i den västra delen av kommunen. Havsörn sågs från en punkt i Lessebo kommun. I övrigt observerades till exempel bändelkorsnäbb och större korsnäbb liksom sträckande sädgäss och knölsvan.

Andra inventeringen

Helgen 8-9 mars genomfördes den andra av säsongens tre spelflygsinventeringar. Sju punkter bevakades i Uppvidinge kommun, tre punkter i Lessebo, en i Älmhults kommun och två i Ljungby kommun. Såväl lördagen som söndagen bjöd på klart och soligt vä-

Kungsörn, hane 12 år.
Foto: Kent Öhrn

der med friska vindar. Resultatet kan väl sammanfattas som både positivt och negativt.

Glädjande var att Älmhultsparet åter fanns på plats på den kända häcklokalen. Upplyftande var också att några erfarna ornitologer, utanför räkningens punkter, upptäckte ett gammalt kungsörnspar på en för oss okänd lokal i Uppvidinge kommun.

Mer bekymmersamt var avsaknaden av kungsörnsobservationer från flera platser där arten noterats tidigare år. Sammantaget noterades ett kungsörnspar vardera i Uppvidinge och Älmhults kommun. Kungsörn sågs också på en plats i Lessebo kommun, men under omständigheter som pekade mot en sträckande individ eller fågel på tillfälligt besök.

I övrigt noterades till exempel orrspel och sjungande trädlärka liksom flera flockar med sträckande gäss.

Tredje inventeringen

Den 16 mars genomfördes den tredje av säsongens spelflygsinventeringar. Efter en klar morgon med friska nordvästvindar uppträdde spridda moln kring lunchtid. Temperaturen höll sig kring +3 till +7 grader. Fem punkter bevakades i Uppvidinge kommun och tre punkter i Lessebo kommun. Inventering genomfördes även i Ljungby kommun.

Tyvärr fortsatte kungsörnarna att gäcka oss. Trots perfekt väder och bevakning av till exempel våra kända revir i Uppvidinge,

noterades inga kungsörnar under dagen. Enda örnsobservationen stannade vid en havsörn som sågs från två punkter i Lessebo kommun. I övrigt noterades bland annat större korsnäbb och sjungande dubbeltrast liksom trädlärka på flera platser.

Extra inventering

Nyheten att erfarna fågelskådare observerat ett äldre kungsörnspar i östra halvan av länet, fick oss att genomföra en extra inventering under helgen 22-23 mars. Flera punkter bevakades. Trots klart och soligt väder med friska vindar, lyckades vi inte återupptäcka paret. Bland observerade fåglar under dagen kan nämnas tjäder och större korsnäbb.

Övriga kungsörnsiakttagelser i Uppvidinge

Utöver våra organiserade räkningar har flera lokala fågelskådare regelbundet rört sig i örnmarker. I Uppvidinge finns indikationer som kan tyda på ytterligare ett kungsörnspar i kommunen. Även en

Kungsörn, hona 13 år.
Foto: Kent Öhrn

sensommarobservation har gjorts utanför det kända reviret.

Sommarinventeringar

Under vår och sommar har vi följt upp de kända boplatserna i Uppvidinge och Älmhults kommun. Organiserade eftersök av flygga och tiggande ungar har skett i Uppvidinge kommun 6 juni, 25 juni, 5 juli, 7 juli, 18 juli, 20 juli och 28 juli samt 2 augusti och 7:e och 8:e augusti. Vid inventeringstillfället den 10 juli deltog sju medlemmar från Uppvidinge Fågelklubb.

Uppvidingeparet

Paret lokaliserade redan 2010. Det skulle dröja tills 2012 innan bopplatsen upptäcktes. Under slutet av sommaren 2012 sågs en näst intill flygfärdig unge i boet. En annan ungfågel observerades i området, varför vi slöt oss till att paret lyckats producera två flygga ungar. Kommande år befann sig fåglarna åter kring bopplatsen under häckningssäsongens inledning. Vad som hände därefter är oklart. I maj gjordes den sista örnobservationen i närheten av boet. Under sommaren stod boet övergivet och inga kungsörnar sågs i området under sommaren eller hösten.

2014 började hoppfullt. Under senare hälften av mars var det aktuella kungsörnspar tillbaka i området kring boet. Fåglarna sågs av och till, men så plötsligt upphörde observationerna. Vid en koll av häckningsplatsen den 7 juni upptäcktes att boet liksom äggrester låg på marken och att flera träd i området rasat.

Vindkraftssamarbete

Under året har vi samarbetat och försett vindkraftsinventerare med muntlig och skriftlig information. Kontakter har hål-

lits med Naturcentrum AB, Ecocom AB och WSP.

Sammanfattning 2014

2014 noterades endast två gamla revir. Kommunvis fördelades dessa på ett vardera i Uppvidinge och Älmhult. Inga lyckade häckningar genomfördes under året i Kronobergs län.

Tack!

KOF vill härmed tacka länsstyrelsen Kronoberg, SNF och Alvins Fond som på olika sätt bidragit med ekonomisk ersättning till inventeringen eller skyddet av fåglarna. Vi vill självfallet också tacka alla tappra inventerare som härdat ut många kylslagna och ofta händelserösa timmar i fält för att bidra med ökade kunskaper om kungsörnens ställning i Kronobergs län. För Uppvidinges del: Jonny Svensson, Barbro Loborg, Göran Carlsson, Marianne Arfvidsson, Love Eriksen, Torbjörn Gustavsson, Roger Jönsson, Therese Petersson.

/Mikael Persson och Rolf Lilja

Fågelkurs våren 2015

Då vi hade stor uppslutning till fågelkursen under förra våren har vi beslutat att fortsätta kursen även 2015. Vi kommer att starta med en repetition av de fåglar vi bekantade oss med i våras. Detta gör att kursen passar både för nya och gamla deltagare.

Vi tänker börja någon av de första veckorna i mars och planerar att ha 4-5 träffar. De två första blir inomhus där det mest blir att bekanta sig med fåglarnas utseende och sång. Därefter kommer de resterande träffarna att ske utomhus. Senast 28 februari 2015 vill vi

ha ett besked från dig om du vill vara med. Hör av dig till kursledarna (kontaktuppg på sista sidan)

Göran Carlsson och Rolf Lilja

Kallelse till ÅRSMÖTE

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

Söndagen den 22/2 2015 kl. 16.00 i PRO-lokalen, Lenhovda.
(adress: Storgatan 12)

Program: Årsmötesförhandlingar

"Fåglar i radio och i verkligheten"

Lasse Willén från radions Naturmorgon berättar.

Fågelklubben bjuder sedvanligt alla deltagare på fika.

VÄLKOMNA TILL EN TREVLIG NATURSTUND.

Styrelsen för Uppvidinge Fågelklubb.

Exkursioner/aktiviteter vintern, våren och sommaren 2015

Fredag 23 – måndag 26 januari 2015

Vinterfåglar inpå knuten. För tionde året anordnar SOF en räkning av fåglar vid landets alla fågelbord. Håll utkik på vår SOF:s hemsida om du är osäker på hur du gör vid inventeringen.

Lördag 31 januari 2015

Holkspikning. Vi samlas i slöjdsalen, Alstermo (Mötesplats Alstermo) kl. 08.00 och håller på fram till 12.00. Allt nödvändigt material finns på plats och trots att vi jobbar hårt finns det alltid utrymme för en paus, så glöm inte fikakorgen.

Ledare: **Göran Carlsson. Tel: 070 23 21 235**

Söndag 22 feb 2015

Årsmöte. PRO-lokalen, Lenhovda kl. 16.00.

Lördag 21 mars 2015

Strömstare och utterspår vid Alsterån. Under vintern kan ett besök vid Alsterån bjuda på många överraskningar. Vi samlas vid parkeringen 100 m in på vägen mot Kärngöls naturreservat (utefter vägen Lenhovda-Älghult) kl. 10.00. Vi beräknar hålla på till ca kl. 13.00.

Ledare: **Göran Carlsson. Tel: 070 23 21 235**

Lördag 18 april 2015

Invigning av vårt nya fågeltorn vid Horshaga fly. Under vintern har vi byggt och monterat upp ett torn vid en av de intressantaste lokalerna i Uppvidinge. Vi kan bl.a förvänta oss spelande orre, ljungpipare och grönbena. Dessutom håller vi uppsikt över annalkande vårfåglar. Vi samlas vid parkeringen utefter vägen Horshaga-Älmedal (ca 100 m norr om byn Horshaga) kl. 06.00. Vill du komma lite senare håller vi på till kl. 09.00

Ledare: **Rolf Lilja. Tel: 0733 107595**

Lördag 9 maj kl. 15.00 – Söndag 10 maj kl. 15.00

Fågelskådningens dygn vid Södresjö. Vi återupprepar succén ”Fågelskådningens dygn vid Södresjö” Tanken med denna programpunkt är att vi kommer att vara på plats i tornet under dygnets alla 24 timmar. Även detta år startar vi på lördagen kl. 15.00 och avslutar på söndagen kl. 15.00. Du kan när som helst göra ett besök. Tänk dig att under eftermiddag och kväll tyst och rofyllt få uppleva hur fågelsången sakta avtar och se nymånens skära som speglar sig i vattenytan. Tittar vi noga mot sjön i skymningsljuset kanske vi nu får uppleva hur arenan övertas av fladdermössen. Kanske vill du uppleva en natt med möjlighet att få lyssna till ugglornas lite kusliga läten. Ska det möjligen bli just denna natt som vi får höra dvärgbeckasin, småfläckig sumphöna eller någon annan exklusiv fågel. Du kanske föredrar gryningstimmarna i förhoppning att få höra sparvuggla, få vara med om rödhakens första, lite trevande sång innan fågelkören exploderar i toner.

Tag gärna med fika samt kikare och guidernas tubkikare står också till ert förfogande. Samling fågeltornet vid Södresjö (följ skyltning från vägen Lenhovda-Älghult).

Kontaktperson: **Göran Carlsson 070-23 21 235**

Onsdag 3 juni 2015

Vannsjön i skymningen. Vi besöker sjön mellan 19.00–22.00. Här finns ytterligare ett nytt torn som fågelklubben fått uppfört under 2014. Vannsjön är en sänkt sjö i anslutning till en torvmosse. Under årens lopp har flera nattsjungande och spelande fåglar hörts, bl. a. dvärgbeckasin. I samband med att skymningen faller hoppas vi få höra flera olika spelande fåglar. Från vägen Eke torg-Lenhovda, tag av mot Linnebjörke. Sväng höger mot ”Kviudda vsf). Kör ända fram till vändplanen som också är parkeringsplats.

Ledare: **Rolf Lilja. Tel: 0733 107595**

Ibland händer det att en exkursion måste ställas in på grund av extremt dåligt väder eller någon annan oförutsägbar händelse. Om du blir osäker angående någon aktivitet tag kontakt med ansvarig ledare. Vi kommer dessutom att meddela ev ändringar på vår hemsida www.uppvidingefagel.se

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

STYRELSE

Ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14, 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-615 33

Mob 070-2321235

Vice ordförande: Love Eriksen

Bihult 1, 360 73 LENHOVDA

E-post: love.eriksen@hek.lu.se

Mob 073-1825031

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-307 16

Mob 0733-107595

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 3, 364 31 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-715 25

Mob 076-1063668

Ledamot: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24, 360 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-304 63

Mob 070-2705503

Ledamot: Torbjörn Gustafsson

Holmahult Gården, 360 73 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-4716157

Ledamot: Barbro Loborg

Ekhorva Skola, 364 33 ÅSEDA

E-post: loborg@gmail.com

Mob 070-6662703

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11, 360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2015

Över 20 år 50:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755